

Příběh začal v antikvariátu

Na začátku tohoto neobyčejného příběhu byl útlý svazek partitur, který objevil v tábořském antikvariátu zrovna čerstvě vystudovaný pedagog Jiří Strašík. Skladba nesla název „Santa Rita“ (což není tak důležité) a jako autor byl uveden Áda Siegl (což je naopak velmi důležité). Partitura za pár korun zmizela v dražně novopečeného učitele a po skončení roční vojenské služby se i se svým majitelem ocitla v Ústí n. L.

Pak se dala dohromady parta mladých hudebníků a v klubu PF začali hrát pro své potěšení o pro své kamarády taneční hudbu dvacátých až čtyřicátých let. Na repertoáru byla i „Santa Rita“ a pak někoho napadlo, že by její těleso mohlo nést jméno jejího skladatele, neboť zní „docela exoticky“. První vystoupení Áda Siegl bandu bylo 11. května 1983 ve vysokoškolském klubu PF, a od roku 1985 se konají pravidelné taneční večery — Swingové tančírny, které jsou dnes, jak o tom svědčí stále plný sál Studla KaSS, velmi oblíbené.

Ale tady náš neobyčejný příběh teprve začíná. Neznámý Áda Siegl se stal na tančírnicích velmi populární, ale

nikdo nepátral po jeho existenci. Napadlo to jen Zuzanu Kolínskou, fanynku skupiny. Napsala do Národního muzea v Praze a ke všeobecnému překvapení přišla odpověď i s adresou Ády Siegla. Pracovníci Muzea české hudby o ústecké hudební skupině Ádu Siegla zpravili a mezi Jiřím Strašíkem a Ádou Sieglem začala čilá korespondence. Starý skladatel dal mimo jiné souhlas k užívání svého jména v názvu skupiny a zároveň přislíbil účast na některé tančírny. Devátého července 1986 zazvonil Jiří Strašík u dveří domu č. p. 81 v Jeseníově ulici v Praze. A otevřel sám Áda Siegl, bodrý stařík, právě se chystající dojit si se džbánkem pro pivo do některého ze zlíkovských hostinců.

V tu dobu bylo Á. Sieglovi 81 let. Na svém kontě měl téměř 600 složených skladeb! Byl spolužákem Jaroslava Ježka na konzervatoři, violistou mezinárodního symfonického orchestru v Tunisu a kulturním atašé tamtéž. výtvarníkem a malířem (samostatná výstava v Káhiře v roce 1971). Skutečná osobnost.

Způsob, jakým přišel Áda Siegl band ke svému názvu a jak se našel pravý nositel tohoto jména, je skutečně ne-

obyčejný a v minulosti ústecké amatérské hudby jistě ojedinělý. Áda Siedl se bohužel už skutečným patronem své kapely nestal — několik měsíců po svém setkání s J. Strašíkem zemřel. Vzpomínkou na něho zůstalo pár dopisů a jediná fotka z tohoto setkání. V názvu ústeckého hudebního seskupení Áda Siegl band však zůstává, díky mladým hudebníkům se smyslem nejen pro rytmus a čisté tóny, ale i s velkým smyslem pro romantiku a neobyčejné věci. Takové je znám.

Petr Soukal

SEVER

25.3.1989

Snímek ze setkání J. Strašíka (vlevo) s Ádou Sieglem.